

Proves d'accés a la universitat

Istòria dera filosofia

Seria 1

Qualificació				TR	
Exercici 1	Pregunta I				
	Pregunta II	<i>a</i>			
		<i>b</i>			
	Pregunta III				
Exercici 2					
Exercici 3					
Suma de notes parcials				X	
Qualificació final				X	

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Era pròva compren tres exercicis, que trobaratz enes pàgines 2-5 (exercici 1), pàgina 8 (exercici 2) e pàgina 10 (exercici 3).

En cada exercici auez d'escuelher UA des dues opcions (A o B).

Tietz en compte qu'er exercici 1 compren, ath sòn torn, tres qüestions.

Exercici 1

[6 punts en totau]

Trigatz ua des dues opcions següentes, A o B, e responetz as tres qüestions dera opcion qu'auez trigat (que se formulen despús deth tèxte).

OPCION A

I heus aquí que, mentre parlo, algú atansa aquest tros de cera al foc. El que hi quedava de sabor es desprèn, l'olor s'esvaeix, canvia de color, perd la forma, augmenta de grandària, es fon, s'escalfa, a penes es pot tocar i, si el palpem, no emet cap so. Subsisteix la mateixa cera, despús d'aquests canvis? Hem de confessar que subsisteix la mateixa cera, i ningú no ho pot negar. Què és, doncs, el que coneixiem tan distintament d'aquell tros de cera?

Certament, no pot ser res del que he notat mitjançant els sentits, ja que totes les coses percebudes pel gust, l'olfacte, la vista, el tacte o l'oïda han canviat i, malgrat tot, continua havent-hi la mateixa cera. Potser és el que ara penso, això és: que la cera no era ni aquesta dolçor de mel, ni aquesta agradable olor de flors, ni aquesta blancor, ni aquesta figura, ni aquest so, sinó tan sols un cos que poc abans se'm manifestava sota aquestes formes i, ara, sota unes altres. Però què és, parlant amb precisió, el que jo imagino quan la concebo d'aquesta manera? Considerem-ho atentament i, apartant totes les coses que no pertanyen a la cera, vegem què en resta. Certament, només alguna cosa extensa, flexible i mutable. [...]

Però què és aquest tros de cera que només pot ser comprès per l'enteniment o per l'esperit? Sens dubte, és el mateix que veig, que toco, que imagino; en fi, és el mateix que conec des del començament. Ara bé, el que cal remarcar amb força és que la percepció del tros de cera no és en absolut una visió, ni un tacte, ni una imaginació (i no ho ha estat mai, tot i que abans ho semblés), sinó una inspecció de l'esperit [...].

René DESCARTES. *Meditacions metafísiques*, II

Qüestion I. Explicatz breument (entre ueitanta e cent vint paraules) es idees principaus deth tèxte e com i apareishen relacionades. [2 punts]

Qüestion II. Explicatz brèument (entre cinc e vint paraules en cada cas) eth significat qu'an en tèxte es mots següents: [1 punt]

a) «distintament»:

b) «esperit»:

Qüestion III. Explicatz eth sens e era justificacion, segontes René Descartes, dera següenta afirmacion deth tèxte: «la percepció del tros de cera no és en absolut una visió, ni un tacte, ni una imaginació [...], sinó una inspecció de l'esperit». (Ena resposta, vos auetz de referir as aspèctes deth pensament de Descartes que siguen pertinents, encara que non apareguen explicitament en tèxte.) [3 punts]

[Començatz a respóner ad aguesta qüestion aciu dejós; podetz continuar escriuent enes pàgines 6 e 7.]

OPCION B

Sempre que els legisladors intentin d'arrabassar i de destruir la propietat del poble, o de reduir els homes a la condició d'esclaus sota un poder arbitrari, es posen en estat de guerra amb el poble, i aquest, a partir d'aleshores, resta eximit de tota obediència i pot acollir-se al refugi comú que Déu ha ofert a tots els homes contra la força i la violència. [...]

Aquesta doctrina d'un poder en mans del poble per a recuperar la seguretat tot nomenant un nou legislatiu quan els legisladors han actuat contràriament a la missió que els havien encomanat i han envaït les propietats dels seus súbdits, és la millor defensa contra la rebel·lió i el mitjà més eficaç per a evitar-la. La rebel·lió no és pas una oposició a les persones, sinó a l'autoritat, i aquesta es basa únicament en les constitucions i en les lleis del govern: sigui qui sigui aquell qui per la força les infringeixi i per la força en justifiqui la violació, haurà de ser considerat verament i pròpiament com un rebel. Atès que els homes, en unir-se en societat i formar un govern civil, n'han exclòs la força i han introduït unes lleis per a la defensa de la propietat, de la pau i de la unitat entre ells, qui usi de nou la força per a oposar-se a les lleis és evident que es rebella, i que fa que torni l'estat de guerra, i cal considerar-lo un veritable rebel. I, a això, els qui hi són més propensos són el que tenen el poder (atesa l'autoritat de què se saben posseïdors, la temptació d'emprar la força que tenen a les mans i els afalacs dels que els envolten). La manera més adient de prevenir el mal és mostrar els perills i la injustícia de tals actituds a aquells qui estiguin més temptats a adoptar-les.

John LOCKE. *Segon tractat sobre el govern civil*, capítol XIX

Qüestion I. Explicatz breument (entre ueitanta e cent vint paraules) es idees principaus deth tèxte e com i apareishen relacionades. [2 punts]

Qüestion II. Explicatz brèument (entre cinc e vint paraules en cada cas) eth significat qu'an en tèxte eth mot e era expression següentes: [1 punt]

a) «rebel»:

b) «estat de guerra»:

Qüestion III. Explicatz eth sens e era justificacion, segontes John Locke, dera següenta afirmacion deth tèxte: «Sempre que els legisladors intentin d'arrabassar i de destruir la propietat del poble, o de reduir els homes a la condició d'esclaus sota un poder arbitrari, es posen en estat de guerra amb el poble, i aquest, a partir d'aleshores, resta eximit de tota obediència.» (Ena resposta, vos auetz de referir as aspèctes deth pensament de Locke que siguen pertinents, encara que non apareguen explicitament en tèxte.) [3 punts]

[Podetz continuar responent aciu ara qüestion III der exercici 1.]

Exercici 2

Trigatz UA des dues opcions següentes, A o B.

OPCION A. Comparatz eth papèr qu'a era idea d'un gèni maligne ena argumentacion de Descartes enes *Meditacions metafísiques*, damb eth papèr qu'a era idea de Diu ena argumentacion der autor en aguesta madeisha òbra. [2 punts]

OPCION B. Comparatz era concepcion de Locke sus quan ua societat ei justa (o sus quan un govèrn ei legitimat) damb era concepcion sus aguesta madeisha qüestion de un aute autor/a remarcable/a dera istòria dera filosofia occidentau. [2 punts]

Exercici 3

Trigatz UA des dues opcions següentes, A o B.

OPCION A. Suposem qu'ua amiga mos ditz açò que seguís: «Hè un shinhau mès de dètz ans qu'en casa auem un can, que se ditz Tron. Ara acabi de guardar ua fòto de hè dètz ans, a on se ve que jògui damb Tron, qu'alavetz ère un cadèth preciós de quate mesi. Aqueth can dera fòto ei eth madeish can qu'ara è ath mèn costat, Tron (er unic can qu'auem agut en casa). Ara ben, *aquerò que me permet afirmar qu'eth can damb qui jogaua en aquera fòto ei eth can qu'ara a dètz ans e qu'ei ajaçat aciu ath mèn costat, non son pas es sens: eth can dera fòto a ua aparença ben diferenta dera qu'a Tron ara.*» Explicatz s'ètz d'acòrd o en desacòrd damb era afirmacion finau (en letra cursiva) que hè era nòsta amiga en aquest tèxte. Responetz d'ua manèra rasoada. [2 punts]

OPCION B. Explicatz s'ètz d'acòrd o en desacòrd damb era afirmacion següenta: «Eth hèt que i age persones o collectius que, quan cren que s'actue en contra des sòns drets o des sòns interèssi, siguen disposadi a amiar a tèrme accions de protèsta que creen alteracions importants ena vida quotidiana des auti ciutadans contribuís a hèr qu'es govèrns sagen d'actuar sense perjudicar grèument ad arrés e, en aquest sens, e dilhèu paradoxaument, contribuís ath bon foncionament dera societat.» Responetz d'ua manèra rasoada. [2 punts]

--	--

--	--

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans

Conselh Generau
d'Aran